

Dosarul nr. 2ra-1100/2020

prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul central (jud. V. Hudoba)

instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. D. Fujenco, A. Curdov, Ș. Starciuc)

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Universitatea de Stat din Comrat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandr
Levandovschii împotriva Universității de Stat din Comrat cu privire la
recunoașterea ilegală a refuzului în eliberarea informației cu privire la retribuiția
muncii pentru perioada 02 ianuarie 2017 – 26 octombrie 2018 și obligarea furnizării
informației solicitate,

împotriva deciziei din 27 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a
fost admis apelul declarat de Alexandr Levandovschii, a fost casată hotărârea din 13
august 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul central și a fost emisă o nouă hotărâre de
admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 19 noiembrie 2018, Alexandr Levandovschii a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Universității de Stat din Comrat cu privire la recunoașterea
ilegală a refuzului în eliberarea informației cu privire la retribuiția muncii pentru
perioada 02 ianuarie 2017 – 26 octombrie 2018 și obligarea furnizării informației
solicitate.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 18 octombrie 2010 a fost angajat în cadrul
Universității de Stat din Comrat în funcția de proector pentru activitatea
administrativ-gospodărească cu încheierea contractului de muncă corespunzător.

A susținut că activând în funcția nominalizată, în conformitate cu art. 9 alin.
(1) Codul muncii are dreptul la achitarea salariului și la apărarea drepturilor sale, a
libertăților și intereselor sale legitime.

A mai susținut că în conformitate cu art. 10 alin. (2) lit. b) Codul muncii
angajatorul este obligat să respecte clauzele contractului individual de muncă, or
conform contractului individual de muncă încheiat cu pârâtul, ultimul este obligat
să-l informeze cu privire la condițiile de muncă și să-i elibereze la cererea acestuia
toate documentele solicitate.

În legătură cu faptul că pe parcursul anului 2017 și în prezent cuantumul salariului primit de dânsul a fost micșorat comparativ cu perioada precedentă, astfel în modul stabilit la 24 august 2018 a depus o cerere în adresa Universității de Stat din Comrat cu privire la eliberarea informației și anume a copiilor de pe actele privind efectuarea plăților salariale (salariul de baza), inclusiv și plățile suplimentare (ajutorul material, suplimente și premii) pe nume său.

Reieșind din faptul că nu a primit răspuns la cererea depusă, la 26 octombrie 2018 a mai depus o cerere repetată în adresa angajatorului cu privire la eliberarea ordinelor cu privire la retribuirea muncii în privința sa pentru perioada 02 ianuarie 2017 și până la moment.

La 09 noiembrie 2018 Universitatea de Stat din Comrat i-a eliberat un răspuns prin care i-a fost refuzat în eliberarea informației solicitate cu privire la retribuirea muncii.

A susținut că refuzul angajatorului în eliberarea informației solicitate nu este bazat pe careva temeiuri de drept și de fapt, care ar îndreptăți un astfel de comportament cu încălcarea ordinii stabilite de lege în soluționarea astfel de cereri.

A solicitat Alexandr Levandovschii recunoașterea ilegală a refuzului Universității de Stat din Comrat în eliberarea informației cu privire la retribuirea muncii pentru perioada 02 ianuarie 2017 – 26 octombrie 2018 și obligarea furnizării informației prin eliberarea ordinelor cu privire la: schimbarea cuantumulului salariului funcției; plata suplimentelor personale; plata recompenselor suplimentare (adaosuri); plata suplimentelor pentru vechimea în muncă; plata ajutorului material; și plata tuturor formelor de premii pentru perioada 02 ianuarie 2017 până la 26 octombrie 2018.

Prin hotărârea din 13 august 2019 a Judecătoriei Comrat sediul central a fost respinsă acțiunea depusă de Alexandr Levandovschii ca fiind neîntemeiată.

La 21 august 2019 și la 28 octombrie 2019 Alexandr Levandovschii a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 27 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat a fost admis apelul declarat de Alexandr Levandovschii, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă și a fost obligată Universitatea de Stat din Comrat să-i elibereze lui Alexandr Levandovschii informația privind eliberarea ordinelor cu privire la schimbarea cuantumulului salariului funcției, plata suplimentelor personale, plata cuantumulului salariului de funcție, plata suplimentelor personale, plata recompenselor suplimentare (adaosurilor), plata pentru vechimea în muncă, plata ajutorului material, plata tuturor formelor de premii pentru perioada începând cu 02 ianuarie 2017 până la 26 octombrie 2018.

Pentru a decide astfel instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 9 alin. (1) 45, 67, 128, 130 alin. (1) Codul muncii și art. 37 Legea salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002 și a concluzionat că prima instanță neîntemeiat a respins acțiunea, deoarece instituția Publică Universitatea de Stat din Comrat era obligată să elibereze reclamantului informația cu privire la salariu, adaosurile, sporurile și plățile de stimulare pentru perioada stabilită sub formă de extras din ordin, certificat sau copie de pe ordin.

Reieșind din cele expuse, Colegiul instanței de apel a ajuns la concluzia admiterii acțiunii depuse de Alexandr Levandovschii cu obligarea Universității de Stat din Comrat să-i elibereze primului informația prin eliberarea ordinelor cu privire la schimbarea cuantumului salariului funcției, plata suplimentelor personale, plata recompenselor suplimentare (adaosurilor), plata suplimentelor pentru vechimea în muncă, plata ajutorului material, plata tuturor formelor de premii pentru perioada 02 ianuarie 2017 până la 26 octombrie 2018.

La 05 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, Universitatea de Stat din Comrat, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu a cercetat integral și sub toate aspectele circumstanțele cauzei, ca urmare a aplicat eronat normele de drept material și normele de drept procedural.

A susținut că instanța de apel a depășit limitele cererii de apel, deoarece atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel reclamantul a solicitat anume eliberarea copiilor de pe ordinele dar nu extrasele acestora.

Instanța de apel nu a luat în considerare faptul că apelantul n-a prezentat probe convingătoare și anume care norme a legislației muncii prevăd dreptul acestuia la informație privind salarizarea. A menționat că obligația angajatorului constă în necesitatea prezentării informației privind cuantumului salariului lunar.

Mai mult, conform art. 142 alin. (2) Codul muncii și în vederea îndeplinirii obligației date reclamantului și tuturor angajaților universității i-a fost expediat lunar prin poșta electronică informația despre mărimea salariului, forma retribuției, reținerile, etc.,. În acest context, Universitatea de Stat din Comrat în calitate de angajator își îndeplinea obligația de informare lunară al reclamantului privind mărimea salariului în limitele și în modul prevăzut de legislația muncii în vigoare a Republicii Moldova.

Prin notificarea din 04 iulie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 09 iulie 2020 Alexandr Levandovschii a recepționat recursul declarat de Universitatea de Stat din Comrat și la 04 septembrie 2020 a depus referință, prin care a solicitat de a considera recursul declarat de Universitatea de Stat din Comrat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2020 a fost expediată părților la 21 aprilie 2020, pe care Universitatea de Stat din Comrat a recepționat-o la 30 aprilie 2020.

Astfel, recursul declarat la 05 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, de către Universitatea de Stat din Comrat, este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Universitatea de Stat din Comrat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Universitatea de Stat din Comrat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Universitatea de Stat din Comrat se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru